

Ressam Van Gogh İle Serdar Yıldırım

– Serdar102 · 13 Ekim 2018

Zaman gezgini olarak bir araya geldik. Ben bu hikayenin yazarı Serdar Yıldırım ve dünyanın gelmiş geçmiş en büyük ressamı olarak adı anılan Hollandalı Van Gogh. Paris'te bir müzayede salonunda Van Gogh'un "Kafede Akşam" adındaki tablosu satıldı. Yüzden kapı açıldı. Yüz on, yüz yirmi derken, iki yüz milyon dolara alıcı buldu. Van Gogh her pey sürüşte vay be, vay be dedi, durdu.

Ben: " Sayın Van Gogh, bu bir dünya rekoru. Bugüne kadar hiçbir ressamın tablosu böylesine astronomik fiyata satılmadı. "

Van Gogh: " Arkadaş, bilmem inanır mısın, ben birkaç tablomla birlikte bu tablomu da mahalle bakkalına bırakmıştım. Tanesine on gulden dersin demiştim. O zamanlar on gulden iki dolar ediyordu. Tabloları alan olmadı. Biri satılsa zeytin, peynir ve ekmek alacaktım. Zaman bana çok zalim davrandı. Yetenek var ama açsın, bırak Van Gogh'un akli kaçsın. Çıldırılmak işten değil. "

Ben: " Sayın Van Gogh, siz ortaya çıksanız, ben bu tabloyu yapan ressam Van Gogh'um deseniz. Tablonuzu satın almak için, fiyat artıran şu dolar milyonerleri, size yüz dolar bağış yapmazlar. "

Van Gogh: " Sen de abarttın ama yüz dolar vermezlermiş? Ben de elli dolar isterim. Vermezlerse intihar ederim. "

Van Gogh müzayede salonunun orta yerine çıktı. Ellerini havaya kaldırdı. Kendini tanıttı. Salondakilerin ağız açık kaldı. Doğru dediler, bu Van Gogh. Rica etsem bana elli dolar verebilir misiniz? dedi. Başlar öne eğildi.

" Neden ama " dedi, Van Gogh. " Herkes bir dolar verse elli dolar toplanır. Bana karşı bu cimrilik neden? "

Sessizlik bir süre devam etti. Sonunda ön sırada oturan bir holding sahibi, şimdi size o parayı verirsek hayatın sıkıntısından kurtulur, rahatlırsınız. Bir daha böylesine üst düzeyde resimler yapamazsınız diye endişe ediyoruz.

Serdar Yıldırım ayağa fırladı ve gür sesiyle haykırdı: " Hayır, " dedi. " Yalan söylüyorsun. Van Gogh yaşarken parasal yardım yapılsaydı çok daha üst düzeyde, çok daha kaliteli resimler yapardı. O zamanın insanları, nasılsa bu da ötekiler gibi tarihin karanlıkları arasında kaybolup gider, diyerek yardım etmediler. Kimbilir nice ressam, heykeltıraş, yazar, şair, sporcu, besteci ve diğer sanatsal uğraş içinde olanlar karanlıklarda kaybolup gitti. Binde bir böyle kaybolmayanlardan biri olan Van Gogh'un eseri milyon dolara satılıyor. Siz aslında insanlığın geleceğini satıyorsunuz ve gelecek yok oluyor, bunu fark

edemiyor musunuz? "

Serdar'ın haykırışına cevap veren olmadı. Müzayede salonunda birkaç dakika sonra iki adam kalmıştı. Sessizliği Van Gogh bozdu: " Sen haklı çıktın Serdar, intihar etmeye gidiyorum. "

Serdar: " Dur Van Gogh. Yıl 2018. Senin kadar olmasa da ben de zor durumdayım. Bir iş bulmaya kalksam, hikaye yazma işini bırakmam gerekir. Otuz dört yıllık bir uğraştan vazgeçemem. Bak ben intihar etmem, sen de intihar etme. "

Van Gogh: " O zaman gel beraber intihar edelim. "

Serdar: " Hayır. intihar yok. Acılara birlikte göğüs gereceğiz ve galip geleceğiz. Şimdiye kadar hiç yenilmedim ve sen de yenilmezsin. Önümüze çıkarılan engelleri yıkıp geçelim. "

Serdar anlattıkça Van Gogh'un yüzü bembeyaz kesildi. O'nun anlattıklarını başını indirip kaldırarak tasdik etti. Sen haklısın, ben bir ellerimi yıkayıp geleyim, dedi. Yerinden kalktı, lavaboya doğru yürüdü.

Aradan zaman geçti. Tabanca sesi duyuldu. Serdar lavaboya koştu. Van Gogh yerde yatıyordu. Serdar gözyaşları içinde kaldı. Elli dolar verseler ne yapar eder Van Gogh'a iki tablo yaptırırdım. Bu iki tablo onların elli dolarını fazlasıyla karşılardı.

Van Gogh gerçek hayatında tabanca ile yaşamına son verdiği otuz yedi yaşındaydı ve hep otuz yedi yaşında kaldı. 1851-1888 yılları arasında yaşamış yoksul bir ressamdı. Kendisini saygıyla anıyorum.

SON